

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára		Felétős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre	8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.
Fél évre	4	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		
Negyed évre	2	A nyitlér sora egy korona.		
Egyes szám ára 20 fillér.				

A föld.

Alsólendva, augusztus 14.

Megcsalta a föld az embert!
A föld nem fizetett!

Láttam a napsütötte arcu embert, amikor kalaplevéve üdvözölte a hajnalit, amint az első napsugár az aranykalászra esett. És láttam, amikor lehanyatlott kezében a kasza, nem volt annak eredménye más, minthogy satnya szálak hulltak. És az öszbevegyült ember elvesztette reményességét. Jött azonban a fia. Városi ember, civilizált.

— Más gazdaságot kellene berendezni, — mondotta. — Modernet, szebbet. Gazdaságilag ugy berendezkedni, hogy dacolhasson az idő kedvezőtlenességeivel; ha eső nincs, maga öntözze vetéseit, ha nem terem, maga tegye termékenyvé a földet. Vetőgéppel, gézkével, műtrágyával, csatornázással kell dolgozni; dacolni kell a földdel.

És az öreg, mint egy szilaj állat, ütötte fel a fejét.

— Minek nekem a gézke? Vetőgép? Vannak jó lovaim, két karom, béreseim.

— A gézke jobban kiveti a hantot, jobban szétmorzsolja a földet. Aztán amerikai magot is kell vetni, mely százszorosán fizet.

Megvetően mosolyog az öreg. — Amerikai magot az öregpám se látott.

— Az a maguk baja, az elmaradottság. Ez a megölője minden útnak, az a gondolat, ha jó volt így régen, jó lesz most is.

A maradisággal kell először megküzdeni, hogy a hasznát magukba plántálni lehessen. Amig olyan emberek lesznek, akik erősen ragaszkodnak a kapanyélhez, az éke szarvához, a boronához, addig mindig harcai lesznek az új gondolatoknak, új hasznotermő törekvéseknek. Nézzé meg azoknak a földjét, akik belterjesen gazdálkodnak, látszik-e azon, hogy nem volt eső? Látszik-e azon, hogy dacol a föld, hogy nem ad kamatot, hogy megtartja még azt is, a mit beleszótart? . . . Az istállójában pártatlan szép lovakat nevelhetne. A földjén embermagaságú lenne a kukorica. Jövedelme megszárosodna. És a biztos tudat, hogy nem magát igazgatja a föld, hanem maga igazgatja a földet, megfialatlaná a lelket.

Az öregember vállaltont, mosolygott. Pipára gyujtott. Aztán azt mondta:

— Beszélj valami okosabban.
És a fia, a városi civilizált ember is elvesztette reményességét.

Nem fizetett a föld és kétségbeesetten néz a tél elé a szegény; a gazda pedig nekibusulva bizik a jövőben. Ez a magyar jellemvonás. Busulunk, mintha bizony ez haszonnal járna. Németországban nem ismerik azt, hogy bizunk abban, milyen lesz az időjárás; ott az ember, a szorgos kéz föketelesen rabigába hajtotta a földet. A magyar paraszt meg egyebet se tud a busulással.

És ilyenkor, a mint látjuk a magyar gyámoltalansággal a föld terméketlenségét

is, eszünkbe jutnak a társadalmi és gazdasági egyesületek, hol sok beszédnek hangzanak, cseng a polhár, gyakorlati értéke azonban vajmi kevés van a sok beszédnek, sok üléseknek. A zalamegyei gazdasági egyesületeket másként tanultuk ösmerni. A komoly, hasznahajtó munka volt ezeknél a cél és ennek alapján fejtik ki tevékenységüket. Ezekről az egyesületektől várjuk ennek a megyének a gazdasági felvirágozását. Ezeknek az egyesületeknek áll a kötelességében a maradiságból kizökkenteni a földművelőt népet. Tudását adni, hogy a föld ne dacolhasson művelőjével.

A husvizsgálat új rendje.

— Megrendezéséről a mérsárosokot.

Darányi Ignác földművelésiügyi miniszter rendelete értelmében augusztus elsejével teljesen új rend lépett életbe a fogyasztásra szánt vágó állatok husának a közfogyasztásra bocsátás előtt történő szakértői vizsgálata tárgyában. Az új rendet a fogyasztó közönség örömmel üdvözölte a közegészségügyi szempontjából.

A rendelet, melyet megküldötték a törvényhatóságoknak, 120 szakaszban tárgyalja az eljárást. Az első fejezet a közigazgatásokról rendelkezik. Kimondja, hogy minden kis- és nagyközség köteles vágóhídot építeni és főtartani.

A rendelet második fejezete a husvizsgálatról, illetve husvizsgálókról intézkedik.

Ezen intézkedés alapján a vágóhídotokon levágott állatok husát szakértői husvizsgáló vizsgálja meg.

A rendelet következő fejezetében intézkedik a közfogyasztásra szánt állatok életben való vizs-

Leszámolás.

Mi volt az életem? . . . Kínok golyóglója,

Az örök gyöttrődség ugy nehezített rája.

Mi volt az életem? . . . Almatlan átom,

Csillagtalan éjfel fénytelen világom.

Csillagtalan éjfel elborog a lelkeim,

Egy perc üdösségit hiába keresem;

Meghaltak számomra, akik egykor éltek,

Ákik velem együtt olyak reméltek.

Nem maradt meg másom: néhány borus nóta,

Csajódott lélekkel botor fu róttám.

Elkaldóm Tehozzád hűsengen imámmal,

Elkaldóm szívennek minden panaszával.

Ne maradjon semmin, mint csak a Te képed;

Valahanszor látom, kinom újra éled.

Ez gyönyörűségem, ez a pusztulásom;

Hiszzen rajtad kívül nem volt soha másom! . . .

OSZESZLY M. VICTOR.

A gombavacsora.

Ira: FERUS.

Ha hegyet látok, szülő jut az eszembe, a szülőről a bor, — ilyenkorán gondolkodott az öreg Bekó Sándor uram, akinek jócskán adott az lsten szülőbírtokot.

De ökleme még tovább is ment az okoskodással: Van hegyem, van szőlóm, — azaz mi-

kor ez a kis történet lejáródott, akkor már szőle nem volt a tőkén, mert a szőléret az idő már jól tuhlaladta, — no de ez nem baj, mert ha nincs szőlő, hát van a pincebőn jó ulbor, meg a répből is szokott ott mindig jócskán állani.

„Ha pedig van bor, az nem azért van, hogy a bordót egészenben tartsa, hanem azért, hogy az ember meggya, — Bekó báty'uram mondása szerint. Ezen mondatát, mint egy fogadalmat, his tartotta ökleme nap-nap után, hol egyedül nézgette a kókorós borköves fenekét, hol pedig egyppér jóképi korabeli atyafival.

Egyik kődös este is a fatulót jó messzire levő borospincejéből ballagott haza. Rózsás jó kedvében volt. A bor hatása feljutotta az ifjú álmakat és mintegy elzérékenyevde dünyögte magában azt a régi nótát: „Cserebogár, sárga cserebogár.“ Mindig fokozottabb hévvel énekelte, ugy, hogy a vége felé lelkes, de borizó hangja már egész hangosan szólalt bele az est csendjébe: „Csak azt mondj meg, rózsámé leszek-e?“ Hisz meg lett a kívánsága, az övé lett a Zsuzsika, — hej, most már Zsuzsa néni. Majd pedig mintegy maga előtt is ezt a gyermekek elzérékenyülést, körülzénzte, ha nem-e látta, hallotta valakit, mosolygva jegyezte meg: „na hiszen tudom, hogy megtisztogatt megint, ha hazarek!“ . . .

Amint így monologizál ökleme, egyszerre csak lődöbögést hall a háta mögött. Hátra néz, hát látja is, hogy egy lobogós ingu alak közeledik feléje lőhátom. Nem volt valami felős ember Bekó báty'uram, hanem azért egy kicsikét mégis furcsán kezdte javakézni, mivel még akkoriban a betyárvilág még érezetlén volt. — Egyszer csak a lovas elkiltája magát: — Megállj, penz vagy életem!

No erre aztán Bekó báty'uram sem vette tréfára a dolgot, hanem nagyon is figyelembe vette azt a régi közmondást, hogy szegény a futás, de hasznos. Tarsisnyját az egyik csutorájá a másik hóna alá kapva, vitte az irját, ahogy van csak teletett főle. De mihaszna gyalogszerezrel lovas élek menekülni egyenes uton. A fatulót nem messze a lovas utólré Bekó uramat, aki már alig tudott szuszogni a futástól. Már-már a fejében érezte a fokos élet vagy a golyót, amikor megszólalt a lovas, aki nem volt más, mint Bekó uram egyik jobarája, Lovász Zsiga:

— No Sanvi, hát te vagy az; no ugyan megfuttattaiak?!

— Hej, hogy a hóhér kösse fel a nyakra-valódát, Gazi! Hát hol az Istennyilában csatagolsz ilyenkor ebben a betyár-öltözésben? — kiáltott Bekó.

— Hja barátom, lakomán voltam, aztán a menasszonyt így kísértük uj lakhelyére.

— No de azért nem kellett volna ilyen bolond tréfát csinálni velem, hogy a nyila fűssön meg! Jaj, majdnem kiszakad a mellem!

— Hát tudod, egy kicsit jó kedvem van, aztán gondoltam, hogy valakit megtréfálók, — felelt Gazi. — Azért csak nem haragszol?

— Haragszik a görös! Hanem annyit mondhatok, hogy még ezt visszakapod. — Erre mind-

gálatáról, mely a kényszervégasztól eltekintve, a szarvasmarhánál és lovaknál még akkor is teljesítő, ha a hus és a többi részek csak magánfogasztás céljára fognak szelék. Megállapítja továbbá a kényszervégaszt esetét a következő eljárást.

A nyegdek fejezt az állatok levágásának módját szabályozza s külön szakaszban intézkedik a zsidó ritus szerint eszokolandó metszéről. A levágott állatok húsának és szerveinek vizsgálatáról a legészletebben szól a rendelet. Vegül pontos intézkedéseket tartalmaz a kifogásolt húsak megsemmisítését iránt s szigorúan tiltja a húsok hízalás utján való árusítását.

Legfontosabb része a rendeletnek a VIII. fejezt, mely szarvasmarhák és lovak húsának, alól nagyobb részben állatok vágását a közhigiensz, tehát gyökörök az az eset, hogy a vágóhidakon nagyobb mennyiségben találnak az emberi egészségre nem veszedelmes, de mint sebekélyben értéket, úgyvezetett nem mérszártszékbe való húst, amely a szegényebb sorsu embereknek fogyasztására bocsátható, hatósági húszekek föléállításra rendeli. Ezekben a húszekekben mindenki árusíthatja szabályszerűen levágott állatok húsát is, azonban a húsuralás a hatósági húszekekben iparszerűleg nem létezhet. A hatósági húszekekben az árusítás a húszegek által állandó felügyelete alatt áll, s magát az árusítást is az 1888. évi VII. t.-c. 126. szakaszban jelzett helyi általánosegységi hatósági megbízott kezelje teljesíti. A hatósági húszekekből egy-egy vonóék egy napon legfeljebb három kilogramm húst szabad eladni, kivéve népkonyhát, vagy hasonló jellegű intézményt.

A rendelet IX. fejeztében intézkedik a húsmeleket és hússtermek elkészítéséről és árusításáról. A tizedik fejezt pedig a szarvas, a hal és vadhus forgalmába hozataláról. AXI fejeztben meg van hivatkozva szállításának feltételeit állapítja meg. A XII. és XIII. fejezt a büntető és záró határozatokat tartalmazza.

Különösen figyelemre méltó a rendeletnek a növények marhákra vonatkozó fejeztét. E szerint növények marhákra tekintendő minden által 2 hónapos korától a teljes kifejlődésig, melyet a tarka fajok 2 éves korukban, a szilajok pedig 3 éves korukban érnek el. E növények állatok értéke lényegesen olcsóbb, mint a fejlettek, ezért a rendelet megtiltja a rendes mérszártszékben való árusítását, utalván ezeket a fentebb már említett hatósági mérszártszékbe, mint olcsó húst.

Nem volna célszerűen dológ egy ilyen értelemben vett hatósági mérszártszék nélkül is feltalálni, legalább módot nyújtanának ezzel a szegényebb néposztálynak is ahhoz, hogy néha egy kis hús kerüljön az asztalára.

Az új végrehajtási törvény ismertetője

című fejezt megjelent. Kereskedők, iparosok, gazdák, köz- és magánvállalatokok különösen érdekel. Kapható **Balkányi Ernő** könyv- és papírkereskedésében Alsólendva. — Ár 40 fillér.

A vármegye hazából.

— Saját tudósítások. —

Zalavármegye törvényhatóság bizottsága e hó 12-én, szerdán — Bathány Pál főpispán elnökésével — rendkívüli közgyűlést tartott.

A tárgyszorvat első pontja az állandó választmány javaslata volt a helyvérdéki vonatok beletétele ügyében, melyet elfogadtak s támogatást felírnak a kormányhoz.

A vesprémi hadgyakorlatok alkalmára kijavított megyei utat javítási költséget a kormány kér, mivel a megyei utalapr már kimerült. Elhatározták, hogy a megye sűrűségi felirattal intéz a földmívelésügyi kormányhoz, melyben kérik, hogy szükséges mennyiségű takarmányt eredeti beszerzési árban bocsásson a gazdák közötti rendelkezésére, továbbá azonnal rendelje el a takarmánykivitel tilalmát.

A révtőlvisi és badacsonyi hajóállomások átvétele ügyében az alispán a tapolcai uti bizottsággal egyetértően fog tárgyalni.

Cserán Károly volt alispán indítványára felkéri a honvédelmi kormányt, utassítsa a hadvezetést, hogy a hadgyakorlatok alkalmával kiemelje a megye mezőgazdasági termékeit.

A takarékpénztár családja.

— Hamis név, hamis aláírás. —

Vakmerő módon csalta meg az alsólendvai takarékpénztár egy környékbeli parasztember. Hamis nevet mondott be, kölcsönt kért és a takarékpénztár egyik tisztviselője miután meggyőződött arról, hogy a bementott név gazdájának nagy kiterjedésű, tehermentes birtokai vannak Lentikápolnán, átadott neki egy adósevelet, a melyre a csalo két nevet ráhamisított és az így felvett kétezr koronányi összeggel elült a környékről. Hosszu kutatás után a csendőrség kiderítette az eset részleteit, a szökés módját és már csak napok kérdése, hogy a körmönfont csalo hurokra kerül.

A vakmerő csalárol a következő tudósítást kaptuk:

Meg július hó 23—24-ike táján történt, hogy az Alsólendvai Takarékpénztár helyiségébe egy 60 évi korú, rövid bajuszu, görnyedt parasztember állott be s miután Zakó István lentikápolnai gazdálkodónak nevezte magát, birtokára 2000 korona kölcsönt akart felvenni. Neubauber József könyvelő mindjárt áment vele a telekényvi hivatalba, hogy Zakó ingatlanainak állapotáról meggyőződést szerezzen s mikor megtudta, hogy a nevezett Zakó István nagy kiter-

jedésű lentikápolnai birtoka teljesen tehermentes, egy adósevelettel azonnal bocsájtotta el, hogy azt ő és két unja írja alá, azután megkapja a pénzt.

Az állítólagos Zakó zsebre vágta az adósevelet és elvitte azt a helyiségéből. Másnap azonban újbol megjelent, bemutatta az adósevelet, melyen az egyik aláíró Potobszky Károly lenti-egységgyé volt. A 2000 koronát tehát ennek alapján, az esedékes levonások hiányával megkapta.

Természetesen a takarékpénztár a kölcsönt Zakó István lentikápolnai birtokára bekebelezte, amiről értesítettek Zakót. Ekkor sült ki a turpisság. Az igazi Zakó 26-án bejött Lendvára, felkereste a takarékpénztárt és ott elmondta, hogy neki esze ágában sincsen kölcsönt felvenni s ha valaki e célból meg felhasználta a nevé, csalo volt.

Nyomban jelentést tettek az esetről a helybeli csendőrsőrön, honnan Németh Imre járőrmester és Béla Mózes őrsvezető teljes apparátusát fogtak a nyomozásban. Először is Lenti és Lentikápolna községeket kutatták fel, majd kiterjeszkedtek a sójtéri és novai örkörletekre is, de nem sok eredménnyel. Közben 31-én Sőtörön egy gyanús egyént letartóztatták, de a szemlelítéskor kiderült, hogy nem ő a takarékpénztár csaloja. A letartóztatott egyén Palkovics Antal pusztamagyarországi lakos volt.

A nyomozás további folyama alatt a gyanu egy büntetett előéletű rédési lakos, nevleg Csótár György 60 éves fölé volt, hien iránytu erősen lehet lenni, hogy nem minden alap nélküli. Gyanozó jelentkezett egy Völgyi (Bandi) István nevű rédési lakos s a csendőrség ott elmondta, hogy a kérdéses nyomban ő is ott volt a takaréknban, látta Csótár Györgyöt, sőt szentaniuja volt annak, mikor Csótár az adósevel alá egy idegen nevet írt. — E valamás után a csendőrség Csótár lakására ment, de Csótár nem volt feltalálható. Hozzártóztató közül menyé, Csótár János rédési lakos elmondta, hogy 30 ánapását a konyha ajtajában álve találta, öleken sok pénzt tartott s éppen az ősszeg olcsóssával foglalatkoskodott. Mikor kérdés intérték hozzá, hien iránytu ember lehet honnan szerzett annyit pénzt, nagyon varba jött s kitört választ adott. Majd eltávozott hazulról s azóta eltűnt a környékről. Gyanítja, hogy Toplicára utazott.

Horváth Károlyné, rédési községbíró nejje látta Csótárt e hó 9-én Toplicán, amint egy kiskannizai emberrel hosszasan beszélgetett. Mikor a kiskannizai ember elvált Csótártól, mire elhármodta megkérdezte tőle, mit beszélst Csótár, mire az kamafából áll s azuttal egy nevére szóló takarékönyvet is, ami az látszik bizonyítani, hogy Csótárt itt felvett ősszegget misélt elhelyezte.

Horváth Károly bírval Csótár — elhunyt előtt — egy szolgálati cselekményvet átitatott ki, azt mondván, hogy cselédnek éltségödik valahová. Hogy hová ment, nem tudják.

ketten jöt nevettek és Zsiga, lovát kantarászron vezetve, gyalogosan ment Bekó mellett hazafelé.

Lovász Zsiga háza egészen a falu elején volt. Amikor ideérték, Zsiga behívta Bekót egy kis itókára, meg egy kis gombavacsorára, amely mindkettőjüknek kedvence cselede volt.

Behívta a háziasszony az igen kellemes illatú görögölipaprikás gombát, amhez az atyafiak bizony kegyetlenül hozzálláltak.

Vacsora után idogdányi és beszélgetni kezdtek és ebbe annyira belemerültek, hogy egészen elfelejtették az előbbi trédát, Bekó uram futását. — Édes szomszédasszony, — szólalt meg Bekó, — legyen olyan szives, nézzén át az anyukomhoz és mondja meg neki, hogy jó helyen vagyok, ne féljen miattam!

— Oh, nagyon szivesen, szomszéd uram, — felelt Lovásznék és azután kendőjét magára vetve ott hagyta a két idogdályó jőbarátot.

Alig tette ki a lábát Lovásznék, Bekó uram elkezdett igen kegyetlen grimszoktat vágni, majd jajaogató, nevető és a hűledző Lovász Zsiga kérdésére mindig visszársz teletelet adott.

— No, szépen vagyok, — dörögte Zsiga ijedt arccal, — talán csak nem bolondos gombát ettünk?!

— Háj, csuhaj, hopp, hopp, hopp! három liter, meg egy fél, hej, király leszek, pap leszek, hej, órdög leszek, megeszlek! — kiáltozott összevissza Bekó, egyre résemebb arcot vágva. Majd

elkezdett ugrálni, felugrott a székre, onnan az asztalra, onnan vissza le a földre.

De ezt már aztán Zsiga sem vette trédára, hanem ott hagyta Bekót és ahogyan csak bírták a lábát, úgy futott a falu másik végén lakó Kuklek doktor lakásáig.

Az öreg doktor már lefeléidni készülődtől, mikor berontott hozzá Lovász Zsiga retentésen eltorzult arccal.

— Doktor ur, doktor ur, az Isten áldja meg, jöjjön el hozzám, a Bekó Sándor megörült, ott van a házamban. Gombát ettünk, én is ettem belőle, jaj, adjon be valami orvosságot, annak is, meg nekem is, jaj, talán még tud rájuttat segíteni. Jaj, jaj!

— De ócsém, — felelt az öreg doktor, — hogyan menjek én gyorsan ilyen fájós lábakkal most gyalog a falu tulsó felére?

— Sebaj, azon könnyen segítnék, csak kaspaszkodj fel a hátamra, majd elviszem én!

Azzal az öreg doktor hányatótt vett magához és felkaspaszkodott a Zsiga hátára. Meglehető nehéz ember volt Kuklek doktor, de azért ebben a remült állapotban úgy vitte Zsiga, mint a pelyhet.

Hát uramfia, amikor hazaregnek és benyitják az ajtót, Bekó báty'uram mosolygova üldögél az asztal mellett, bodor füstöket reggetve pipájából. Onyan nyugodt volt az ábrázata, hogy még a leg-

nagyobb ellenségek sem foghatta rá, hogy — bolond.

A doktor leszállott Zsiga hátáról és odament Bekó mellé:

— Jó este kívánok, Bekó uram!

— Adj! Isten, doktor uram; tessék helyet foglalni,

— felelt Bekó.

Gazsi is, meg a doktor is csak bámultak, — a doktor nem tudta elképzelni, hogy mielőlké a bolond. Majd vitaközörsre került a sor Bekó és Zsiga között és tudja Isten meddig el nem tartott volna, ha Bekó csalafinta arcot vágva oda nem sugna Zsigának:

— Hej Zsiga, úgy-e de megfuttattalak?!

Zsiga csak nézett Bekőre, arra mindig koromrabó vált, mire Bekó azt kérdi, idézve Zsiga szavait:

— Úgy-e, azért nem haragszol? Mondtam, hogy visszakapod!

— Haragszik a görög! — felelt Gazsi. — Hanem azért a le nyakaválódást is az kösse fel, akik nekem kívántak, vén huncut!

Ezek után a doktor uram is felvilágosították az esetről, aki eleinte bizony szidia őket, mint a bokrot, de a jó munká megfizotta az ő kedvét is, és a hajnali órákban, mikor elváltak, még ő nevetett rajta lejobban.

Csótár a legszorosabb nyomozás dacára sem volt időig feltalálható, miért is elrendelték a körözést. Személyleírása: 60 év körül, alacsony, görnyedt testalkatú, sovány arc, öszvérgyallyott haja, rövid bajusz, pórisa öltözött; eltűnésének felelő telj domány, teli nadrág és csizma volt rajta.

HIREK.

— **A hivatalos lapból.** A pénzügyminiszter Novotny Mihály alsólendvai II. osztályú adóhivatali ellenőrt az orosházi adóhivatalhoz I-5-ös osztályú adóhivatali ellenőrré nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Varga Ferenc dobronaki körjegyző eljegyezte Loncsár Mariska kassányi Muraszobattban.

— **Házasság.** Antauer Lajos Kerkakutatótán és hó 30-án vezeti otlomban Kósa Vilma kassányi a zaibakási templomban.

— **Kinevezés.** A földmívelésügyi miniszter Hrabovszky Kelemen nagykanizsai főerdész, ki hasonló minőségben több évben át Alsólendván is működött, m. kir. erdőmesterre nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Maschanzer Márton Nagykanizsáról eljegyezte Engel Ignác kerkesztényi miklós kereskedő leányát, Kornelt. — (Mindem külön értesítés helyett.)

— **Tánciskola.** Somogyi Jenő, a jelenleg itt működő kedvelt tanátnótán nygéltes kurzusa ma, szombaton bucsuünnepével zárul. A bucsuünnep 8 óra körül kezdődik, kitöltőnlen lesz, s 12 órakor ér véget. Belpódjá 70 fillér. Vendégek szivesen látnak.

— **A szombathelyi festőiskolában.** Szombathelyről visszatér, hogy városunk tehetséges szülőtte, Faragó Marci festőművész, ki legutóbbi festőiskolát nyitott egy művészarszával Szombathelyen, egyre-másra arajta a babérokat. Az egy helyi sajtó, mint a közönség az elismerés hangján szólnak Faragó művészetéről, mely szerintük idővel megtermi gazdag gyűjteméseit. Mi, akik közvetlen ismerői vagyunk Faragó tehetségének, gondolkodás nélkül aláírjuk a szombathelyiek jó véleményét, mert azon sikereket, amelyeket Faragó egy a képföldén, mint itthon elért, nagy jövőt biztosítanak számára. — A sok közül kiragadjuk a szombathelyi „Vasvármegye” 99. 9-iki számának egy rövid kritikáját Faragó Marci kitűnően látogatott iskolájáról, mely a legjobb bizonyítéka annak, hogy fiatal művész-főidnek az uton halad, ahol a babér és palma terem. Az említett lap többek között így ír:

„Faragó és Sass, a két tehetséges fiatal festőművész Szombathelyen megnyitott iskolájá tegnap megtekintettük. A két festőművész vállalkozása — ezt őszinte örömmel konstatáljuk — fényesen bevált, amennyiben máris sokan iratkoztak be a festőiskola növendékei közé. A város kulturális fejlődése rendkívül kívánatosra teszi, hogy ilyen festőiskola látogatott lehessen s hogy a tehetséges érző festők felkeresve az iskolát, technikájukat fejlesszék, tehetségüket izomositák. Faragó és Sass iskolájában serényen folyik a munka. Különösen a hölgy növendékek látnak nagy buzgalommal a dolgozós örömlinre szolgát, hogy munkájukban máris jelentékeny haladást mutatnak.”

— **Léghajósok városunkban.** Vasárnap reggel kilenc óráig vendégek érkeztek Alsólendvára. Egy porosz katonatiszt, egy porosz mérnök és egy technikus voltak azok, kik Breszlauól léghajón jöttek Kébelekre, majd pedig kocsin városunkba. Az igen nagy utat aránylag nagyon rövid idő alatt tették meg, amennyiben felszállásuk után 10 órával már járásukba érték. Újójukat éjtel, borús, esős időben tették. Sem utazásán, sem a felszállásán nem történt bajuk. Alsólendvára érve, kipihenték magukat s a délutáni vonatnál elutaztak Csáktornyára felé.

— **A szimulánsok.** Munkakerelő, dolgotlan naplopók a szimulánsok, kik többnyire súlyos betegnek tetették magukat, sora járják a kórházak felvételi irodáit, mindenhol bebocsátást kérnek. A kórházi pótja kázzal jók az ének, dolgozniok megkell érte, így hát végén, éveken keresztül munka nélkül, más jóravaló beteg rovására. A belügyminiszter egy idő óta megfigyelteti ezeket a bíccelő alakokat s országsetre kitiltja őket a kórházakból. Most is akadt egy ilyenre, Vogel Géza, egy valamikor jópapak látót nagykanizsai születésű 28 éves csavargó az ipszé, aki

már régebbi időtől fogva abból él, hogy sora járja az ország kórházait, holott az éhletlenségnek kivül kutyabaja sem volt neki.

— **Pusztitják a madarakat.** Ismert kezebből vettük ezt a figyelemre méltó levelet:

„Tisztelet Szerkesztő úr! Ön, ki minden nemesnek pártfogója, emejen szót lapjában ama barbár cselekedet ellen, hogy városunkban egyes utakonok egyének hogy szörökös híjján a hasznos madarakat pusztítják. Már napok óta szélben ugyanis, hogy a szőlőhegyen egész hajóvadászoktól kezdődtek a kis madarakat ellen, akik spongya, védőgömb mekkelnek a lelketlen emberek ügyét s fegyverei ellen. Kérem Szerkesztő urat, hívja fel a hatóság figyelmét a madárvédelemre, mert az már mégsem járja, hogy egyének leikeltésének mi igyuk meg a levelet.”

Másutt: etetik a kis madarakat; nálunk: elizük a portárolt. Másutt: fészéket raknak a madaraknak; nálunk: leszedik a megévtőt is. Másutt: madárnapot tartanak a madarakért; nálunk: háttüvadászokat tartanak a madarak ellen. Másutt: a hatóság minden eszközt felhasznál a madarak védelmére; nálunk: a hatóság nem csinál semmit. — Ez a lenvái jellemvonás.

— **Csaló ügynökök.** Két szélhámos ügynök járt a vidéken és sikerült nekik néhány új családot becsapni. A csalás ügy agyafurton volt kieszérvé, hogy egy a bizalmatlan természeti ember is könnyen lepre mehett. A két jóító öltözött férfiú visszamenetlően házalt. Volt náluk kiváló minőségű rumburgi és szepesi vászon, amit aránylag mérsékelt ártak adtak el. Ahol sikerült az üzlet, ott a kereskedők egyike azall ottelő, hogy nagyobb szállítamánya érkezett valamelyik vasuti állomásra, amit pénzhányia miatt nem tudt kiválasztani, tehát kéri a kundschaftot, hogy előlegezzen neki 20—30—40 koronákat, aminek ellenében depónát két vég rumburgi vásznat. Addig kutyarórákat, meg több heyen kaptak is előleget. A vászonért azonban nem jöttek vissza, mert a csomagok felbontása után kiderült, hogy az előleg sokkal több, mint amennyit a zálog. Mult héten Vasmegegyben elfogták a jelen bűtetembereket, akik Zalában is jó üzleteket csináltak.

— **Megszűnt a hatósági mézszárék.** — Zalaeg „szegen legutóbb hatósági mézszáréket állítottak fel, mivel a mézszárékok nem akartak leszállítani a hus árát. A hatósági mézszárék óriási kárt okozott a mézszárékoknak, kik végre is előveték az okosabb észüket és hajlandóknak nyilatkoztak a hus árát jóval leszállítani. Erre a tanács a hatósági mézszáréket 11-én beszüntette.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A dunántúli ág. hitv. evang. egyházkerületi rendes közgyűlést Gyuratz Ferenc püspök és házas Lajos felügyelő előnölsége alatt folyó hó 19-én tartja meg Győrben. — Mint halljuk, a gyűlésen Alsólendvára is részt vesznek.

— **Alsó anya.** Háli Jozsefné bagdali (alsólendvai járás) lakos Károly nevű fiát az egyik szomszéd, névleg Zakk Péter megverte. Az anya nem néhezte a szomszéd görbomáskodását, fiának segítségére ment, de vesztete, mert Zakk Péter a földre teperete és Soós Pál nevű társával vereste verete. — Hálné csücske sulyos.

— **Pierró és Pierrette.** Pierró és Pierrette története nagyon szomorú sőt nagyon szörnyű sőt a hivatás szomorúja, hogy az emberköltő jogosan megkívánja, miszerint ruffoljanak azó azokkal a bíranyos krokodiloknyekkel, mikor e megható esetet először olvassák és ne veszenek a világrét sem. Pierró urat nem Pierronak hívják és viszont Pierrette kassányi nem Pierrettének keresztelték, mikor szentelt viz alá tartotta a bába. De azért megértették egymást. A fia is, meg a leány is. A fiu nem tudott enni, ha nem láthatta a leányt, a leány elközmösztotta a rántást, ha nem a fiu volt az eszében. Az apa ellenben nem igen vigyáz látni leányt Pierroját és egyszerűen elakarta futni azt a kárvárárt, a melyet Pierró épített szerelmes Pierrettének. A fiunk tehát volt lélni vája az apától, mert tudnivaló dolgot, hogy a fiu szerelmét csak az apa öklé volt nagyobb, a mi Pierronk, vagyis a Pierrette Pierroja pedig a nagy öklök által babonás félelemmel viseltette. Pierró tehát félt, de azért meg nem állhatta, hogy egy holdvilágos, búvós éjen el ne sétáljon Pierrette lakása előtt, mely nem is annyira a fúton, mint inkább az alsó utcában van, annak is a legelsőtébb pontján. A szerelmes Pierró tehát megállt a sötét ablak

előtt és hallgatott, nagyon hallgatott, sőt nagyon nagyon hallgatott. Semmi nem. Elműlt két perc, majd öt is, a fiatalember énekleni kezd, lágyan, szerelmesen, iróztatosan lágyan és szerelmesen, azt, hogy: „Mért is szeretlek oly nagyon?” Az éjszakai esend még lagyabba tette a hangot, a fiu felgyűrt kabátgálérja meg melegebbé, minck az lett a kő, hogy a berki békák piszkos konokkedő látni lenomogran megvilágos a környék-mőba kezdtek. Egyszerre látott, de nem szerelmese, ugyózzólván észrevettlenül nyíltak az ablak, egy zord férfialak — nyilván az apa — megjelenik s egy koppanással végves locecsánban hangzik a csendes éjszákban. A locecsánban a fiu nyakán történt, a koppanás ellenben nem a nyakán, hanem a tarkóján. Az első valami big létől, az többi egy tekintélyes fútykótló. A koppanást kisnek felszisszenés, majd meg ékes káromkodás követte, aminek csak az vetett véget, hogy a mi Pierronk, vagyis a Pierrette Pierroja meg a csáktornyai—öklé vonamál is gyorsabban elszaladt. A skandálumra hamarosan megvilágos a környék-mőba ablakok, bálisan dekolletáltak, köcsös szemű alakok, fehérbe öltözött férfiak jelentek meg, kik fejeország halgatták a szegény Pierró onkéntelen kalandjának megható történetét. Aztán esend lett újra... — Ezzel vége a szerelmes történetnek. Pierró az éjjeli kaland miatt náthát kapott, a szigóra apa nemkülönben, mi pedig egy jó hir-angyalt. De azért beperelték egymást.

— **Csavargó cselédeleányok.** Utánék éjjelente nemcsak a pityókás emberek borítói nőtlen hangosak, hanem a cselédek lármájától is. Számaltanszor kértük már a szolgabírósgózt, tiltsa el a cselédeket az éjszakai csavargástól, mert ez ugy közrendszéti, mint egészségügyi tekintetben minden kritérián alul. Hisszük azonban, hogy ezúttal utóljára kél kérnünk.

— **Ne bántsát az asszonyt.** Horváth Vendel gyertyánosi lakos és hó 10-én reggel összeveszett Nemeth Vendelné ottani asszonyval. A veszekedés hamarosan megvilágos a környék-mőba Vendelné sulyosan sérülten került ki a veres harcából. Támadóját feljelentette.

— **Az anya büne.** Háli Marci 24 éves csabrendeki leány szerelmi viszonyt folytatott sóváraly, Kozmá Sándor csabrendeki emberrel. A viszony nem maradt következmény nélkül. Midőn a leány ezt észrevette, rögtön közölte helyzetét sógórával, hogy most sejtisen jár. Sógóráról azt a tanácsot kapta, menjen el Steiner Sándornak szülész-nőhöz, majd az fog rajt segíteni. Ezt a leány meg is tette. Azután a leány többször eljárogatott Steineréhez, ki burgonya s liszt honorárium fejében segítette is a leányon, úgy, hogy folyó hó elején szegyeenelt megszabadott. A leány ezután fogta gyermekét és a kerthen egy fa tövében elásta. A símegei csendőrszerek azonban tudomásra jutottak, kiment Csabrendekre a leányt elfogta. Ezt tettét be is ismerte azzal, hogy eselményét sógora biztatására követte el. A helyszíni szemle megtevése után a leányt a símegei kir. járásbíróshoz kísérték, hol mind a két társ ellen is megindították az eljárást.

— **Az új szjedőzötörvény** folytán úgy minden szesz ara, a világhírű Brázy-sósbor-szesz ára is drágább lesz már szeptember hó 1-étől kezdődőleg. Azért mindenki a saját érdekében cselekszik, ha szükségletét még e hó folyamán, szeptember elseje előtt szerzi be. A Brázy-sósbor-szesz, mint ismeretes, mindenütt kapható.

— **Halálós baleset.** Jankó Géza símegei 41 éves munkás a szentgyörggyi bazilichában, az ugynevezett Kongó-bazilichában (Tapolca és Balatonécsere között) dolgozott. Egyik nap a munkások robba-tották. Ekkor Jankó a fölöbpanc kődarabok érték és sulyosan megsebesítették. A szerencsétlen embert kocstra helyezték, hogy a símegei kórházba szállítsák. Egész a városig hozva még élt, de mielőtt beérték volna a kórházba, kiszegvedett. Ott árvát hagyott maga után. A megindított vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlenségért senki felelősség nem terhel.

— **Csendélet Nagypalánán.** Ráscsán József, Magdics József, Kelencez József, Zsizsek István és Zsizsek József nagypalánai lakosok az ottani Király-féle vendéglobbon mulattak hétfő este. Múltás közben egy borúsvegett össetörtek, amit később vonakodtak megfizetni. Ebből perpatvar támadt köztük és a vendéglobb között, aminek az lett a vége, hogy a jeles vendégek a korszakban mindent össetraktak. Feljelentették őket az itteni járásbírósgóznál.

gátlatoról, mely a kénszervagástól eltekintve, a szarvasmarhának és lovaknál még akkor is teljesítődnél, ha a hus és a többi részek csak magafogyasztás céljaira fognak szolgálni. Megállapítja továbbá a kénszervágás esetét s a következő eljárást.

A negyedik fejezet az állatok levágásának módját szabályozza s külön szakaszban intézkedik a zsidó ritus szerint eszközlendő metszetről. A levágott állatok husának és szerveinek vizsgálatáról a legrezetesebben szól a rendelet. Végül pontos intézkedések tartalmaznak a kifogásolt hús megsemmisítéséről s szigorúan tiljnak a husnak hálás utján való árusítását.

Legfontosabb része a rendeletnek a VIII. fejezet, mely öt vároknak és községeknek, ahol nagyböszörmű állatok válnak le a közfogyasztásra, tehát gyakoribb az az eset, hogy a vágóhidakon nagyobb mennyiségben találunk az emberi egészségre nem veszedelmes, de mint eszekegyben érteki, ugynevezett nem mérszárkéba való húst, amely a szegényebb sorsu embereknek fogyasztására bocsájtott, hatóságai húszezkek fölállítását rendeli. Ezekben a húszezkekben mindenki árusíthatja szabályoztlen levágott állatának húsát is, azonban a húsarulat a hatóságai húszezkekben iparszerűen nem üthető. A hatóságai húszezkekben az árusítás a húszezkegő állandó felügyelete alatt áll s magát az árusítást is az 1888. év VII. t.-c. 126. szakaszában jelzett helyi állategészségügyi hatóság megbízott kezelője teljesíti. A hatóságai húszezkekből egy-egy vonónek egy napon legfeljebb három kilogramm húst szabad eladni, kivéve népkonyhát, vagy hasonló jellegű intézményt.

A rendelet IX. fejezetében intézkedik a husnemiek és hustermek elkészítéséről és árusításáról. A fizedik fejezet pedig a szarvas, a hal és vadhus forgalmába hozzaátalór. AXI fejezetében a húsüzeti vállalkozások fölöttelent állapítja meg. A XII. és XIII. fejezet a büntető és záro határozatokot tartalmazza.

Különösen figyelemre méltó a rendeletnek a növénydek marhára vonatkozó fejezete. E szerint növénydek marhákat tekintendő minden által 2 hónapos korától a teljes kifejlődésig, melyet a tarka fajuk 2 éves korukban, a szilajok pedig 3 éves korukban érnek el. E növénydek állatok ereke lényegesen olcsóbb, mint a fejlettek, ép azért a rendelet megtiltja a rendes mérszárkéba való árusítását, utvalán ezek a fenntebb már említett hatóságai mérszárkéba, mint olcsó húst.

Nem volna cöszérletlen dolgot egy ilyen értelembe vett hatóságai mérszárkékat nálunk is felállítani, legalább módnyújtának ezzel a szegényebb néposztálynak is áhhoz, hogy néha egy kis hús kerüljön az asztalára.

Az új végrehajtási törvény ismertetője
című levelet megjelent. Kereskedők, iparosok, gazdák, köz- és magánvállalkozók különösen érdekel. Kapható **Balkányi Ernő** könyv- és papírkereskedésében Alsólendva. — Ár 40 fillér.

A vármegye hazából.

— Saját tudósítónktól. —

Zalavármegye törvényhatóság bizottsága e hó 12-én, szerdán — Bathányi Pál gróf főispán elnöklésével — rendkívüli közgyűlést tartott.

A tárgyszorozat első pontja az állandó választmány javaslata volt a helyierűdek vonatok befektetésre ügyében, melyet elfogadtak s támogatásért feltrák a kormányhoz.

A vesprémi hadgyakorlatok alkalmára kijavítandó megyei utak javítási költségeit a kormánytól kéri, mivel a megyei utalár már kimerült. Elhatározták, hogy a megye sűrűs felfirató intéz a földművelésügyi kormányhoz, melyben kéri, hogy szükséges mennyiségű takarmányt eredeti beszerzési árban bocsásson a gazdáközönzés rendelkezésére, továbbá azonnal rendelje el a takarmánykivitel tilalmát.

A révíltoji és badacsonyi hajóállomások átvevéte ügyében az alispán a talpoczi uti bizottsággal egyetértően fog tárgyalni.

Cserán Károly volt alispán indítványára felkéri a honvédelmi kormányt, utassisa a hadvezérséget, hogy a hadgyakorlatok alkalmával kiutalják a megye mezőgazdasági termését.

A takarékpéntzár családja.

— Hamis név, hamis aláírás. —

Vakmerő módon csalta meg az alsólendvai takarékpéntzár egy környékbeli parasztember. Hamis nev mondott be, kölcsönt kért és a takarékpéntzár egyik tisztviselője miután megvizsgálódott arról, hogy a bementő név gazdjának nagy kiterjedésű, tehermentes birtokai vannak Lentikápolnán, átadott neki egy adósvélelet, a melyre a csalo két nevet ráhamisított és az így felvett kétezer koronányi összeeggel eltrnt a környékről. Hosszu kutatás után a csendőrség kiderítette az eset részleteit, a szokás módját és már csak napok kérdése, hogy a körmönfont csalo hurokra kerül.

A vakmerő csalárlól a következő tudósítást kaptuk:

Még július hó 23—24-ike táján történt, hogy az Alsólendvai Takarékpéntzár helyiségébe egy 60 év körüli, rövid bajuszu, görnyedt parasztember állott be s miután Zakó István lentikápolnai gazdálkodónak nevezte magát, birtokára 2000 korona kölcsönt akart felvenni. Neubauber József könyvelő miután átment vele a teleknyomai hivatalba, hogy Zakó ingatlanának állapotáról meggyőződést szerezzen s mikor megtudta, hogy a nevezett Zakó István nagy kiter-

jedésű lentikápolnai birtoka teljesen tehermentes, egy adósvélelet azzal bocsájtotta el, hogy azt ő és két tanu alá, azután megkapja a péntzár. Az áldottos Zakó zsebre vágta az adósvélelet és eltávozott a helyiségből. Másnap azonban újból megjelent, bemutatta az adósvélelet, melyen az egyik aláíró Potobszky Károly lenti-ügedgyelő volt. A 2000 koronát tehát ennek alapján, az esedékes levonások hiányával megkapta.

Természetesen a takarékpéntzár a kölcsönt Zakó István lentikápolnai birtokára bekebelezte, amiről értesítettek Zakót. Ekkor sült ki a turpiszág. Az igaz Zakó 26-án bejött Lendvára, felkereste a takarékpéntzár és ott elmondta, hogy neki ez a hitvány sinesen kölcsönt felvenni s halvalaki e célból mégis felhasználta a nevet, csalo volt.

Nyomban jelentést tettek az esetről a helybeli csendőrsőrön, honnan Németh Imre járőrörmester és Béla Mózes őrsvezető teljes apparátuszra fogtak a nyomozásban. Először is Lenti és Lentikápolna községeket kutatták fel, majd kiterjeszkedtek a sófőrti és novai örköletekre is, de nem sok eredményt. Közben 31-én Söjtörön egy gyanús egyént letartóztatták, de a zsebesítéséről kiderült, hogy nem ő a takarékpéntzár csaloja. A letartóztatott egyén Palkovics Antal pusztamagyaródi lakos volt.

A nyomozás további folyama alatt a gyanu egy büntetett előéletű rédési lakos, nevezleg Csótár György 60 éves földműves ellen iránytu s ebben lehet hinni, hogy nem minden alap nélküli. Ugyanis jelentkezett egy Völgyi (Bandi) István nevű rédési lakos s a csendőrsök előtt elmondta, hogy a kérdéses napon ő is ott volt a takaréknban, látta Csótár Györgyöt, sőt szentanjuja volt annak, mikor Csótár az adósvélel alá egy idegen nevet írta. — E valamás után a csendőrség Csótár lakására ment, de Csótár nem volt feltalálható. Hozzátratózói közül menyé, Csótár Jánosné rédési lakos elmondta, hogy 30 év apósát a konyha ajtajában illetve taláta, öleken sok péntzár tartott s éppen az összev. elcsalásával foglalkoskodott. Mikor kérdést intéztek hozzá, hogy számtalan ember létré honnan szerzett annyi péntz, nagyon zavarba jött s kitérő választ adott. Majd eltávozott hazulról s azóta eltűnt a környékről. Gyanítja, hogy Topliczára utazott.

Horváth Károlyné, rédési községbíró neje látta Csótár t és ő 9-én Toplicán, amint egy kiskanzisai emberrel hosszasan beszélgetett. Mikor a kiskanzisai ember elvált Csótártól, Horváthné megkérdezte tőle, mit beszéltek Csótár, mire ez elmondta, hogy azért dicséketek, hogy pénzének kamuföldi el s mutatott egy nevére szóló takaréknnyvet is, ami az látszik bizonyítani, hogy Csótár az itt felvett összeget másutt elhelyezte.

Horváth Károly bíróval Csótár — eltlétsé előtt — egy szolgálati cseledeknyvet állítottat ki, azt mondván, hogy cseledeknek elszögödik valahová. Hogy havát, mennyi, nem tudják.

ketten jók nevettek és Zsiga, lovát kantarászórón vezetve, gyalogosan ment Bekó mellett hazafelé.

Lovász Zsiga háza egyháza s falu elején volt. Amikor idérték, Zsiga behívtá Bekót egy kis istállóba, meg egy kis gombavacsorára, amely mindkettőjüknek kedvence ledele volt.

Behívtá a házasságon az igen kellemes illatot gőzölögő paprikás gombát, amihet az atyafiak bizony kegyetlenül hozzáálltak.

Vacsora után idogálónai és beszélgetni kezdtek és ebbe annyira belemerültek, hogy egészen elfelejtették az előbbi tréfát, Bekó uram futását.

— Edes szomszédasszony, — szólalt meg Bekó, — legyen olyan szives, nézzén át az anyukomhoz és mondja meg neki, hogy jó helyen vagyok, ne féljen matlam!

Oh, nagyon szivesen, szomszéd uram, — felelt Lovászné és azzal kengőjét magára vetve ott hagyta a két idogáló jóbarátot.

Alig lette ki a lábát Lovászné, Bekó uram elkezdett igen kegyetlen grimaszokat vágni, majd jajgatott, nevetett és a hűledző Lovász Zsiga kérdésére mindig visszársz teletet adott.

— No, szépen vagyok, — dörögte Zsiga ijedt arccal, — talán csak nem bolondos gombát etünk?

— Ijaj, csuhaj, hopp, hopp, hopp! három liter, meg egy fél, hejn, király leszek, pap leszek, hej, ördög leszek, megeszlek! — kiáltozott összevissza Bekó, egyre régebbre arcot vágva. Majd

elkezdett ugrálni, felugrott a székre, onnan az asztalra, onnan vissza le a földre.

De ezt már aztán Zsiga sem vette tréfára, hanem ott hagyta Bekót és ahogyan csak bírták a lábai, úgy futott a falu másik végén lakó Kuklek doktor lakásáig.

Az öreg doktor már feléledni készülődött, mikor berontott hozzá Lovász Zsiga rettentően eltorzult arccal.

Doktor ur, doktor ur, az Isten áldja meg, jöjjön el hozzam, a Bekó Sándor megőrült, ott van a házámban. Gombát etünk, én is ettem belőle, jaj, adjon be valami orvosságot annak is, meg nekem is, jaj, talán még tud rájünk segíteni. Jaj, jaj!

— De öcsém, — felelt az öreg doktor, — hogyan menjek én gyorsan ilyen fájós lábakkal most gyalog a falu tulsó felére?

— Sebaj, azon kinyágn segítnék, csak kaspaszkodj fel a hátamra, majd elvizezem én!

Azzal az öreg doktor hányatódott vett magához és feikapaszkodott a Zsiga hátára. Meglehető nehéz ember volt Kuklek doktor, de azért ebben a remült állapotban úgy vitte Zsiga, mint a pelyhet.

Hát urafia, amikor hazáernék és benyitják az ajtót, Bekó báty'uram mosolygova üldögél az asztal mellett, bodor füstöket eregetve pipájából. Onyan nyugodt volt az ábrázata, hogy még a leg-

nagyobb ellenséggel sem foghatta rá, hogy — bolond.

A doktor megszállt Zsiga hátáról és odament Bekó mellé:

— Jé, estét kívánok, Bekó uram! — Adjon Isten, doktor uram; tessék helyet foglalni, — felelt Bekó.

Gazsi is, meg a doktor is csak bámultak, — a doktor nem tudta elképzelni, hogy most melyik a bolond. Majd vitaközvetre került a sor Bekó és Zsiga között és tudja Isten meddig el nem tartott volna, ha Bekó csalafinta arcot vágva oda nem szúgta Zsiganak:

— Hej Zsiga, ugy-e de megfuttattalak?! — Zsiga csak nézett Bekőre, arra mindig komorabbá vált, mire Bekó azt kérdi, idézve Zsiga szavait:

— Ugy-e, azért nem haragszol? Mondtam, hogy visszakapod!

— Haragszik a görös! — felelt Gazsi. — Hanem azért a te nyakaválódát is az kösse fel, akik nekem kívánál, vén huncut!

Ezek után a doktor uram is felvilágosították az esetről, aki eleinte bizony szidia őket, mint a bokrot, de a jó kúrát meghozta az ő kedvét is, és a hajnali órákban, mikor elváltak, még ő nevetett rajta lejobban.

Csótár a legszorosabb nyomozás dacára sem volt idáig feltehető, miért is elrendelték a körözését. Személyleírása: 60 év körül, alacsony, görnyedt testalkatú, sovány arc, összebevágott haj, rövid hajszúr, póráss öltözött; éltelmesecké tette régi dolmány, két nadrág és csizma volt rajta.

HIREK.

— **A hivatalos lapból.** A pénzügyminiszter Novotny Mihály alsólendvai II. osztályú adóhivatali ellenőr az orosházai adóhivatalhoz I-5-ös osztályú adóhivatali ellenőrre nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Varga Ferenc dobronaki körjegyző eljegyezte Loncsár Mariska kisasszonyt Muraszombatban.

— **Házasság.** Antauer Lajos űkerakutasi tén 10-30-án vezeti oltárhoz Kósa Vilma kisasszonyt a zalaibaski templomban.

— **Kinevezés.** A földmívelésügyi miniszter Hrabovszky Kelemen nagykiszánti főerdész, ki hasonló minőségben több éven át Alsólendvát is működtötte, m. kir. erdőmesterré nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Maszchaker Márton Nagykiszánti körjegyző az Engel Ignác kerkesztőmiskolci kereskedő leányát, Kornelt. — (Mindenkülön értesítés helyett.)

— **Tánciskola.** Somogyi Jenő, a jelenleg itt működő kedvelt tanátnőnek négyetes kurzusa ma, szombaton bucsuetestélyül zárult. A bucsuetestély 8 órakor kezdődik, kitöltlenül lesz s 12 órakor ér véget. Belpéldő 70 fillér. Vendégeket szívesen látunk.

— **A zombathelyi festőiskolában.** Zombathelyről visszült a jóleső hír, hogy városunk tehetséges szülötte, Faragó Marci festőművész, ki legutóbbi festőiskolát nyitott egy művészarszával Zombathelyen, egyre-másra aratja a babérokat. Úgy a helyi sajtó, mint a közönség az elismerés hangján szólnak Faragó művésztéről, mely szerint idővel megtermi gazdag gyűjteméseit. Mi, akik közvetlen ismerői vagyunk Faragó tehetségének, gondolkodás nélkül aláírjuk a zombathelyi sajtó véleményét, mert azon sikereket, amelyeket Faragó úgy a külföldön, mint itthon elért, nagy jövőt biztosítanak számára. — A sok közül kiragadjuk a zombathelyi „Vasvármegye” aug. 9-iki számának egy rövid kritikáját Faragó Marci kitűnően látogatott iskolájáról, mely a legjobb bizonyítéka annak, hogy fiatal művész-főnök az az uton halad, ahol a babér és páma terem. Az említett lap többek között így ír:

„Faragó és Sass, a két tehetséges fiatal festőművész Zombathelyen megnyitott iskoláját tegnap megteltették. A két festőművész vállalkozása — ezt ószinte örömmel konstataljuk — fényesen bevált, annemennyi máris sokan iratkoztak be a festőiskola növendékei közé. A város kulturális fejlődése rendkívül kívánatosra teszi, hogy egy ilyen festőiskola látogatott létezésén s hogy a tehetséget érző festők felkeressék az iskolát, technikáikat fejlesszék, tehetségüket izomosták. Faragó és Sass iskolájában serényen folyik a munka. Különösen a hölgy növendékek látnak nagy buzgalommal a dolgozohoz s örömmel szolgálnak, hogy munkájukban máris jelentékeny haladást mutatnak.”

— **Léghajósok városunkban.** Vasárnap reggel kilenc óráig vendégek érkeztek Alsólendvára. Egy porosz katonatiszt, egy porosz mérnök és egy technikus voltak azok, kik Breszlauól léghajón jöttek Kébelekre, majd pedig kocsin városunkba. Az igen nagy utat aránylag nagyon rövid idő alatt tették meg, amennyiben felszállásuk után 10 órával már járásunkba értek. Újokat ez jól, borús, esős időben téttek. Sem utazásán, sem a leszállásán nem történt bajuk. Alsólendvára érve, kipihenték magukat s a délutáni vonatral elutaztak Csáktornyóra felé.

— **A szülmánások.** Munkakerülő, dolgotlan napokból a szülmánások, kik többnyire súlyos betegnek lettek volna, mindenhol bebocsátást kérve. A körházi portya koszt jó esik nekik, dolgozniuk meg kell érte, így hát végén évekken keresztült munka nélkül, más jóravaló beteg rovására. A belügyminiszter egy idő óta megfigyelteti ezeket a bliccelő alakokat s országserzete kitiltja őket a körházakból. Most is akadt egy ilyenre, Vogel Géza, egy valamikor jóga napokat látott nagykanizsai születésű 28 éves csavagó az ipszé, aki

már réz időktől fogva abból él, hogy sorra járja az ország körházeit, holott az éhiletelenségben kívüli kutyaéga sem volt neki.

— **Pusztitűk a madarakat.** Ismert kezekekből vettük ezt a figyelemre méltó levelet:

„Tisztelet Szerkesztő úr! Ön, ki minden nemeseink pártfogója, emeljen szót lapjában ama barbár cselekedet ellen, hogy városunkban egyes unatkozó egyének job szörökös hiányán a hasznos madarakat pusztítják. Már napok óta észlelem ugyanis, hogy a szőlőhegyen egész hájtávadásokhoz rendeztetik a kis madárkák ellen, amik spongya, vergővel mekneknek a lelketlen emberek gyökereit elől. Kérem Szerkesztő urat, hívja fel a hatóság figyelmét a madárvédelemre, mert az már megsejt járja, hogy egyesek lelketlenségének mi igyuk meg a levet.”

Másutt: etetik a kis madarakat; nálunk: elűzik a portárol. Másutt: fészeket raknak a madaraknak; nálunk: leszédik a megvotit is. Másutt: madárnapot tartanak a madarakért; nálunk: hájtávadásokat tartanak a madarak ellen. Másutt: a hatóság minden eszközt felhasznál a madarak védelmére; nálunk: a hatóság nem csinál semmit. — Ez a levél jellemvonás.

— **Csaló ügybökör.** Két szőlőházas ügybökör járt a vidéken és sikerült nekik néhány őr családhoz becsapni. A csalás oly agyafurton volt kieszelve, hogy meg a bizalmatlan természetű ember is könnyen lepre mehetett. A két jó állító férfit vászonnemivel háztól. Volt náluk kiváló minőségű rumburgi és szepesi vászon, amit aránylag mérsékelt ártak adtak el. Ahol sikerült az izlet, ott a kereskedők egyike azzal állott elő, hogy nagyobb szállítmánya érkezett valamelyik vasuti állomásra, amit pénzhányja miatt nem tudt kiváltani, tehát kért a kundschafot, hogy előlegezzen neki 20—30—40 koronát, aminek ellenében deponál két vég rumburgi vásznat. Addig kunyórállak, míg több heyen kaptak is előleget. A vászonért azonban nem jöttek vissza, mert a csomagok felbonthatás után kiderült, hogy az éleget sokkal több, mint amennyit a zálog ér. Múlt héten Vasmegyében elfogták a jelenléte embereket, akik Zalaiban is így fizeteket csináltak.

— **Megszünt a hatósági mérszárék.** — Zalaegerszegben legutóbb hatósági mérszáréket állítottak fel, mivel a mérszárékok nem akarták leszállítani a hus árát. A hatósági mérszárék őriasi kárt okozott a mérszárékoknak, kik végre is előtették az okosabb észüket és hajlandóknak nyilatkoztak a hus árát jóval leszállítani. Erre a tanács a hatósági mérszáréket 11-én beszüntette.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A dunántúli ág. hitv. evang. egyházkerületi rendes közgyűlést Gyuratz Ferenc püspök és Hlász Lajos felügyelő előnödsége alatt folyó 19—19-án tartja meg Győrben. — Mint halljuk, a gyűlésen Alsólendváról is részt vesznek.

— **Az anya.** Háli Jozsefné bagdali (alsólendvai járás) lakás Károly névű fiát az egyik szomszéd, névleg Zakk Péter megverte. Az anya nem néhezte a szomszéd görömbökösodását, fiának segítségére ment, de vestere, mert Zakk Péter a földre teperete és Soó! Pál nevelő társával vereste vették. — Háliné szerűes súlyos.

— **Pierró és Pierrette.** Pierró és Pierrette története nagyon szomorú, sőt nagyon-szomorú szomorú. Olvassza szomorú, hogy az emberköltő jogosan megkívánja, miszerint rúkkoljanak az azzokkal a bironyos kirokodikonyekkel, mikor e megható esetet először olvassák és ne nevesenek a világrét sem. Pierró urat nem Pierronak hívják és viszont Pierrette kisasszonyt nem Pierrettének keresztelték, mikor szentelt viz alá tartotta a bába. De azért megértették egymást. A fiu is, meg a leány is. A fiu nem tudott enni, ha nem láthatta a leányt, a leány elközmösztotta a rántást, ha nem a fiu volt az eszében. Az apa ellenben nem igen vágta látni leányt Pierroját és egyszerűen elakarta fűjni azt a kártyarávát, a melyet Pierró épített szerelmes Pierrettejének. A fiunk tehát volt lélni vágya a nőtől, mert tudnivaló volt, hogy a fiu szerelmétől meg az apa öklé volt nagyobb, a mi Pierronk, vagyis a Pierrette Pierroja pedig a nagy öklök által banozás félelemmel viseltette. Pierró tehát félt, de azért meg nem állhatta, hogy egy holdvilágos, búvós éjen el ne sétáljon Pierrette lakása előtt, mely nem is annyira a fűtön, mint inkább az alsó utcában van, annak is a legötétebb pontján. A szerelmes Pierró tehát megélt a sötét ablakok

előtt és hallgatott, nagyon hallgatott, sőt nagyon-nagyon hallgatott. Semmi neszt. Elműlk két perc, majd öt is, a fiatalbenn encélnki kezd, lágyan, szerelmen, irtozatosan lágyan és szerelmen, azt, hogy: „Mért is szerettek oly nagyon?” Az éjszakai esend meg lagyabá tette a hangot, a fiu felgyűrű kabátgálérja meg melegebbé, minék az lett a vége, hogy a berki bókák piszkos konkurenciát láttak elfennorigi és hangos fortissimóba kezdtek. Egyszerre lágyan, de nem szerelmen, ugyszólóval észrevétlenül nyitott az ablak, egy zord férfialak nyílván az apa — megjelent és egy koppanással végecses leccsanás hangzik a csendes éjszákban. A leccsanás a ny nyakán történt, a koppanás ellenben nem a nyakán, hanem a tarkóján. Az első valami híg létől, az utóbbi egy tekintélyes fűtőkötél. A koppanás kövcs felszénzésen, majd meg ékes káromkodás következett, aminek csak az vetett véget, hogy a mi Pierronk, vagyis a Pierrette Pierroja meg a csakótorna—ükki vonatnál is gyorsabban elszaladt. A skandálumra hamarosan megnyitult a környékel bíblakok, háttérben szótallat, köcsös és remült alakok, fehérbe öltözött férfiak jelentek meg, kik fejcsavaly halgatták a szegény Pierró önkéntelen kalandjának megható történetét. Aztán csend lett újra... — Ezzel vége a szerelmes történetnek Pierró az éjjeli kaland miatt náthát kapott, a szigori apa nemkülönben, mi pedig egy jó hir-nyagot. De azért beperelték egymást.

— **Csavargó esedeályonk.** Utánkéj egyente nemcsak a pityokos emberek borizó néfőtöl hangosok, hanem a cseledek lármájától is. Számtalanszor kértük már a szolgabírósgózt, tiltsa el a cseledek az éjszakai csavargástól, mert ez ugy közrendeséti, mint egészéjszégi tekintetben minden kritián alul. Hisszük azonban, hogy ezuttal utótljár ké kérnünk.

— **Ne bántsd az asszonyt.** Horváth Vendel gyertyános lakós és hó 10-én reggel összevesszett Németh Vendelétől ottani asszonnyal. A veszedékes vesekedése fajult, úgy, hogy Németh Vendelétől súlyosan sérvezen került ki a veres harcok. Tamadójaí jellemezték.

— **Az anya büne.** Holt Mari 24 éves csabrendeki leány szümei ismétlenül folytatott sógórlát, Kozma Sándor csabrendeki leány. A viszony nem maradt következmény nélkül. Mi-dón a leány ezt észrevette, rögtön közölte helyzetét sógórával, hogy most segítsen rajt. Sógórlát azt a tanácsot kapta, menjen el Steiner Sándornak szülészönöz, majd az fogt rajt segíteni. Ezt a leány meg is tette. Azután a leány többször eljárogatott Steinernek, ki birgonya s listz honorárium fejében segítette is a leányon, úgy, hogy folyó hó elején szegyeintől megszabadult. A leány ezután fogta gyermekét és a kertenben a fá fővében elásta. A símegei esendőrökön azonban tudomására jutott a dolog, kiment Csabrendekre a leány sógóra. Ez tettét be is ismertezte, hogy esedeleményét sógóra biztatsára követte el. A helyszíni szemlé megeztése után a leányt a símegei kir. járásbírósgózhoz kísérték, hol mind a két társ ellen is megindították az eljárást.

— **Az új szjedőz törvény** folytán úgy minden szesz ara, a világhírű Brázy-sósbor szesz ara is drágább lesz már szeptember hó 1-étől kezdődőleg. Azért mindenki a saját érdekében cselekszik, ha szükségesélt még e hó folyamán, szeptember elseje előtt szerzi be. A Brázy-sósbor szesz, mint ismeretes, mindenütt kapható.

— **Halálós baleset.** Jankó Géza símegei 41 éves munkás a szentgyörgyei bázalibányán, az ugynevezett Kongó-bázalibányán (Tapolca és Balatonécsér között) dolgozott. Egyik nap a munkások robba-tottak. Ekkor Jankó a fölröbbanó kődarabok érték és súlyosan megbeszelettek. A szerencsétlen embert kocsira helyezték, hogy a símegei körházza szállítsák. Egész a városig hozva még élt, de mielőtt beérték volna a körházza, kiveszvedett. Ott árvát hagyott maga után. A megindított vizsgáló kiderítette, hogy a szerencsétlenségnek senki felelősség nem terhel.

— **Csendélt Nagykapitány.** Ráscsán József, Magdics József, Kálmán József, Zsizsek István és Zsizsek József nagypapjai lakok az úttól Királyi-féle vendéglobbon mulattak hétfőn este. Mulatás közben egy borosüveget összetörték, amit később vonakodtak megfizetni. Ebből perpatvar támadt közöttük és a vendégös között, aminek az lett a vége, hogy a jeles vendégek a körcsmbán mindent összeszátk. Fejlejtették őket az itteni járásbírósgózt.

— **A sétatob.** Szabó György hosszafalu-hegyi lakosán egy 20 korona értékű ezüst nyeli ébenfa botot talált a csendőrség. Mikor megkérdezték tőle, hogy hol vette, azt mondta, hogy találta. — A nyomozás folyik.

— **Elve etemetve.** Méhész Ferenc jómódu káptalantól gazda a mult napok egyikén 16 éves lányával elment homokért a közeli bányára. Munkájuk közben a mélyen aláesott part rézként zuhant. Méhész a hámok eltemette és agyományt, leányát azonban még megnyehezven sikerült gyors segélyvel megmenteni.

— **Verekedés.** Kutora Iván és Klonfár Anna munkaszombati lakosokat egy csomó arató, névleg Kuncz Iván bárkóci, Deravics János munkaszombati, Zvér István, Antolin Péter, Horváth István és Horváth Ivan deklészini lakosok Hottiza közvén utcáján megtámadta és megverte. Sérülésük súlyos.

— **Lopás.** Végi József kámaházi lakos, mult hó 10—31-ig terjedő időben Zsig Antali ottani, mult hó 10-kára mintegy 30 kor. értékű szénát ellopott. Tette elkövetését avval indokolta, hogy ő neki kevés szénája termést s így kénytelen volt a lopásra.

Falusi levelek.

— Állandó rovat. —

(Libusa Muki válasza Mukucs Vendel levelére.)

Zagyon Zisten jonapot, kedves Zujasogs zur! Hat in sag megvagyom nekemnek jó zeigisgeben, mint becsilates topanka mivisz ziem ziletemet. Zujasaggyaba zolvastam, Mukucs barátom hogy kereszteti zengimot, azirt zirok marastan zesert levelekkeit:

Nekemnek zaranyos baratoeskam Mukucs! Sag igen nagy zeremere szolgálta, hogy te se nem zellefejtetted Muki baratoeskadat. Zamikor zolvastam baratsagos leveleskidet, zsembeib, mint zeklem, zakora kenyek zugarakt. Zipen zaszonyai veszetekunt, mikor kaptam zujasgot, zeremembe zugy vagtam zaszonyt nyakon, hogy harmat fordultá. Zerre felugrotta zaszony es ata visza zugy, hogy három zafogacskam zugerotta falnak neki. No de sag nem van baj, majd megnyitnek zujra. Kropacsok szogornak is kutajának kiltek nye fogacsokaját, migis nyilte helete.

Kenyek maszkálnak szemembe, ha rigi szip zidükre szall zabrandozasom, zamikor míg zegüt verekunt, zamikor míg zegüt votunk bezarva zsiba meg zoma lopasir. Hej, hol megvannak rigi szip zidük!

Zujasgot zirhatok sak zasit, hogy mienk faluban van zigen nagy marhavisz, mutkoraba is nagyon rosszul megvotam, majnem zerdeg elvite.

Vigre lezarok leveleskimet és esokolk pofacskadat,

jo baratoeskad,

Libusa Muki,

topanka mivisz, Nyeselegi polgar

Egy v. két diákok

teljes ellátásra elfogad keresztény uri család **Nagykanizsán**. Magányos házban lakunk és külön szobával rendelkezünk. — **Cim: Balázsy Károly Nagykanizsa, Kossuth Lajos-tér 2. szám.**

Egy jó erkölcsű fiu

tanoncnak

Arnstein Benónél Alsólendván.

Vendégkönyvek

(vendéglősöknek és szálló-tulajdonosoknak okvetlenül szükséges) olcsón kaphatók!

BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésben Alsólendván.

Eladó ház.

Alsólendván, a Baross-utca 144. számú lakóház szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető **Károlyi Jánosnál** helyben.

Ajánlható czégek.

(Előfizetőink ingyeness hirdetés-rovata.)

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszinten norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épülettá- és szenraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek késziteseit, mindennemű építkezést, valamint szakveletemény adását. Tanulmányait elősrendű fővárosi építészknél szerezte.

BADER HERMAN cipész. Ugyzaktár kész ferfi- és női cipökben.

BORS ISTVAN kötelgyártó.

BLAU SANDOR vasuti vendéglő az állomás mellett. Kitűnő konyhája, jó borok, frissen csapolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütődeje.

ECKER PAL kalapos.

EIRMEYI JÁNOS babsütő és mezeskalácsos.

EPPINGER SAMU teaglyáros Alsólendván. Tegtlék és zsidmelyek a legartosabb kivitelben készitettek.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövid-, diszmű-, játék-, üveg- és porcellán-árúk raktára. Nagy választék uri-ivati cikkekben. Naponta friss gyümölcs kapható.

FÁRAGÓ ISTVAN borbély- és fodrász.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése. — Naponta olcsó és friss esemegező oladás.

GERENCSER GYÖRGY teaglyáros Zalaegerszeg (városi teaglyár.) A legjobb minőségű falecserep bármikor rendelhető nála.

GERICS JÁNOS kocsifonó. Készít és raktaron tart mindennemű kocsarat. Ugyanott 400 gyümölcsösár kerül eladásra. Olcsó árú!

HALASSY BÉLA köröm- és kocsikovács.

HEGEDIGS ISTVAN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turmischán.

HORVÁTH LAJOS borbély. Illatszerek raktára.

HEGÉDS SANDOR épület- és bútor-asztalos.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendva—Hosszafalu. Elvállal minden e szakmába való munkát.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszafaluban. Kitűnő magyar étel-ek, jó borok, frissen csapolt sör.

LEVASIGS FERENC építőiparos.

LEVASIGS MÁRTON pékmester, Vasuti-utca.

MAYER ÖDÖN óráis és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkbán.

MANDELBAUM MOR rőfös és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden e szakmába való munkát ugy helyben, mint a vidéken.

LEVASIGS FERENC építőiparos.

LEVASIGS MÁRTON pékmester, Vasuti-utca.

MAYER ÖDÖN óráis és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkbán.

MANDELBAUM MOR rőfös és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden e szakmába való munkát ugy helyben, mint a vidéken.

LEVASIGS FERENC építőiparos.

LEVASIGS MÁRTON pékmester, Vasuti-utca.

MAYER ÖDÖN óráis és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkbán.

MANDELBAUM MOR rőfös és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden e szakmába való munkát ugy helyben, mint a vidéken.

LEVASIGS FERENC építőiparos.

LEVASIGS MÁRTON pékmester, Vasuti-utca.

MAYER ÖDÖN óráis és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkbán.

MUHR LAJOS vendéglője a „Csipkéshez” Hosszafaluban.

MURSICS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden e szakmába való munka lelkiismeretes késziteseit.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” vendéglője, kavháza és szállodája.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar árúirta.

REICHENFELD SANDOR mészáros.

REICHENFELD EDE kereskedő és vendéglős, Lendva-Ujfaluban.

STERN DÁVID vegyeskereskedő az állomás mellett. Fuvározások a legolcsóbban elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő és szőlívéggyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerka-szentmiklós).

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SANDOR cipész és borkereskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabaksán.

ÖZV. TÍSKE FERENCNE vendéglős.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-árú készitése.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatárú kereskedése. Nagy raktár halottai és temetkezési kollektékben.

WOLFSOHN HENRIK központi kavés.

WEISZ ZSIGMOND elősrendű ferfi-szabó. — Kész ferfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Turmischán.

ZOMBORI MIHALY higienikusnán berendezett fodrász-terme a Fő-utuban (Tivadar-féle új ház).

HÁZILAG készitethünk kitűnő és mégis olcsó **likőröket és rumot**

a **RETHY-féle KIVONATOKKAL**.

Egy üvegcsé kivonat, mely 1 liter likőr készítéséhez elegendő, 60 fillér.

Kapható **Fuss F. Nándor** gyógyszer-tárában Alsólendván.

Alsólendvai képeslapok

művészi kivitelben

sokféle felvitelben

Olcsó áron kaphatók

Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésben.

Egy elegáns

íróasztal

és egy legújabb divatu

mosdó

márvánnyal és tükör-

rel jutányos áron eladó.

Cim a kiadóhivatalban

megtudható.

E jegyről

ismerhetők fel azon

üzletek, melyekben a

SINGER-féle varró-

gépek vásárolhatók.

Singer Co. varrógép r-t.

Zalaegerszeg, Megyeház-tér 1. szám.